

[Inge Krogh]

vanskeligheder, idet de meget tidligt kan tvinges til at bruge bistandsloven. Det er anført, at udlændinge kan udvises, når de ikke er i besiddelse af de fornødne midler til deres underhold og efter indhentet udtalelse fra de sociale myndigheder ikke har adgang til forsørgelse her i landet. Om dette skal være udvisningsgrund, er et spørgsmål, som kræver nøjere undersøgelse, og der må jo tages stilling i det enkelte tilfælde.

Angående udvisning mener vi, at sagen bør gå over en domstol, hvilket den jo gør, hvis det drejer sig om kriminalitet, der er blevet pådømt ved retten, men det bør også ske i andre tilfælde. Dog tror jeg nok, man må tage forbehold, når sagen gælder landets sikkerhed.

I redegørelsen tales der om, at der skal uddeles pjecer. Det er måske nok ikke den allerbedste idé, da en del jo ikke er i stand til at læse. Det må tilrådes, at der gives mere information gennem radio. Tiden, de får, bør udvides, og der bør gives netop de oplysninger og laves de udsendelser, som indvandrerne selv ønsker og trænger til. Om man skal have TV med, er et spørgsmål, som vel ikke helt entydigt kan besvares. Radioen giver formentlig den bedste oplysning netop for at fremme det, som vi må arbejde på: at indvandrerne lærer deres rettigheder og pligter i det danske samfund.

Lis Starcke (DR):

Det er lidt mærkeligt at skulle stå her og i denne debat om redegørelsen tale om de mere generelle ting, når vi ved, at vi om kort tid skal til at behandle nogle beslutningsforslag, hvorved man kommer ind på problemerne på en ganske anderledes konkret måde. Jeg mener på en måde, det er uheldigt, at disse to ting behandles den samme dag.

Vi havde jo en forespørgselsdebat for et år siden, og da sagde statsministeren i sin svar-tale, at der var kommet mange gode og rigtige tanker fra næsten alle sider ind i billedet, og at de nok kunne være med til at påvirke regeringen i de overvejelser, som den allerede selv havde forpligtet sig til at foretage med henblik på en politik for indvandrere. Det er da også mit indtryk efter at have læst redegørelsen igennem, at en del af disse tanker og forslag fra andre partier i høj grad er indbygget i regeringens planer og overvejel-

ser, sådan som vi nu har hørt om dem i indenrigsministerens redegørelse.

På retsforbundets vegne kan jeg sige, at vi er helt enige i regeringens principielle langsigtede mål for dansk indvandrerpolitik, som i redegørelsen udtrykkes på den måde, at de udenlandske statsborgere sættes i stand til at klare sig i det danske samfund på lige fod med den øvrige befolkning. Vi mener altså med andre ord, at der bør finde en integrering sted, dog stadig med en hensyntagen til, at de pågældende har andre kulturmønstre. Vi kan nemlig også godt se de mange vanskeligheder derved, fordi der er tale om, at vi skal prøve at finde sammen, selv om traditioner, skikke, religion og ikke mindst sproget er os imellem, sådan at det bliver vanskeligt at komme til forståelse.

Indenrigsministeren siger, at der i folkettinget er enighed om hovedsigtet. Det synes jeg også denne forhandling har vist at der er. Så siger han videre, at det er takten, vi skal diskutere – og det mener jeg i allerhøjeste grad det er – og hvilke foranstaltninger der skal iværksættes.

Takten – her røres der netop ved noget ømtåleligt. I retsforbundet synes vi, at udviklingen sker alt for langsomt. Der har været stor enighed om, at det var vigtigt, at udlændingenes retsstilling præciseredes, og derfor blev der nedsat et fremmedlovudvalg, et udvalg, som fik så stort og omfattende et kommissorium, at vi nu hører, at vi kun har fået en første delbetænkning, og at det faktisk vil vare så længe, inden man kan gøre hele arbejdet færdigt, at man ikke kan forvente, at der kommer noget resultat, noget lovforslag, ud af det i denne samling. Vi skal altså vente til næste samling, og det er ikke så mærkeligt.

Ministeren beskriver noget af det, som dette fremmedlovudvalg skal arbejde med. Hele fremmedlovområdet, love, bekendtgørelser og konventioner skal gennemgås, og der skal udformes materielle bestemmelser for ophold, udvisning osv. og regler om den formelle fremgangsmåde, f.eks. om begrundelsen for afgørelserne og eventuel frihedsberøvelse under sagerne, om adgangen til at indbringe afgørelsen for en højere instans osv., osv. Udvalget skal også tage stilling til væsentlige spørgsmål af organisatorisk art, uden at man dog helt forstår, at det også skal bringes ind. Og så siger ministeren endda, at